

omhandlede, og den fornødne Betryggelse vil formentlig ogsaa være opnaaet, naar det, som i nærværende Paragraf foreslaaet, gøres Kasserne til Pligt i deres Vedtægter at optage Bestemmelser herom, saasom at Sygekassen eller det paagjældende Medlem skal yde en vis Betaling for Befordringen, naar det oplyses, at Misbrug har fundet Sted, eller Lignende.

Til § 11.

Strax efter Regnskabsaarets Slutning har hver Sygekasse at tilstille Sygekasseinspektoren fornøden Oplysning til Bestemmelse af det Kassen for det paagjældende Aar tilkommende Tilskud, nemlig en Fortegnelse over Medlemmerne, der udviser saavel Størrelsen af de enkelte Medlemmers Bidrag som den eller de Kommuner, i hvilke Medlemmerne i Aarets Løb have haft fast Ophold, og dettees Længde i hver Kommune. Indsendelsen af denne Oplysning er saaledes ganske forskjellig fra den i § 21 paabudte Indsendelse af det aarlige Regnskab, hvilken først kan finde Sted, naar Tilskudet er modtaget og Regnskabet derefter er bleven afsluttet.

Da det er af Bigtighed, at Mellemværendet mellem Sygekasserne og Kommunerne hurtigst muligt afgøres, for at Kasserne Regnskaber kunne afluttes, bør den enkelte Kommune ikke kunne unddrage sig fra inden den foreskrevne Frist af 14 Dage at erlægge det paa den ifølge Sygekasseinspektørens Opgivende faldende Beløb, selv om den finder sig brøstholden ved den til Grund for Tilskudets Fordeling liggende Bestemmelse af det paagjældende Medlems Ophold i det foregaaende Aar; Sagen maa da bagefter i Analogi med de for Fattigforsørgelsesforhold mellem Kommunerne gjældende Regler finde sin Afgjørelse for Amtmanden over det Amt, hvori Kommunen er beliggende, eventuelt Indenrigsministeren.

Til § 12.

Allerede nu kan der i Medfør af Lov af 2den Februar 1870 § 1 tilstaaes Syge- og Begravelseskasser Stempelfrihed for Dokumenter, som oprettes mellem Kasserne og disse Medlemmer. Man har imidlertid anset det for rettest, at denne Begunstigelse for Fremtiden bliver en Følge af selve Anerkjendelsen.

Til § 13.

Den i Kommissionens Forslag § 16, 1ste Stykke, indeholdte udtrykkelige Tilkjendegivelse af, at Sygehjælpen ogsaa ydes et Medlems Husfru og Børn, naar han er indkaldt til

Militærtjeneste, selv om han ikke i denne Tid betaler Bidrag til Kassen, har man ladet udgaa, idet det maa anses at være en Selvfølge af Paragrafens Hovedregel, at saadan Hjælp tilkommer Medlemmets Familie, saalænge han vedbliver at være Medlem, selv om der under visse Forhold gives ham Lempelse med Medlemsbidraget.

Under Hensyn til, at Sygekassemedlemmet, saalænge der ydes ham Pleie paa et Sygehus, ikke i samme Grad som, naar han i Sygdomstilfælde behandles i Hjemmet, har Trang til Pengehjælp, var det af Kommissionen foreslaaet, at Pengehjælpen under Medlemmets Ophold paa Sygehus skulde ned sættes med det Beløb af 40 Ore daglig, som Kassen efter Forslaget havde at betale for Opholdet, dog at Hjælpen for Gifte i intet Tilfælde maatte blive under 20 Ore daglig. Da nærværende Lovforslag ikke giver Sygekassemedlemmerne Ret til Ophold paa Sygehus for en nærmere bestemt Betaling, kan Fradraget i Pengehjælpen ikke bestemmes paa samme Maade som efter Kommissionens Forslag. I saa Henseende har man imidlertid fundet det passende, at Pengehjælpen ned sættes til det Halve af det Beløb, der ellers ydes, saaledes at den ovennævnte Minimumsbestemmelse for gifte Medlemmer bibeholdes. At denne Nedsættelse ogsaa finder Sted, naar Vedkommende ligger paa et Sygehus i Anledning af en Sygdom, der er tagen under offentlig Behandling, maa anses selvsølgelig, og man har derfor ikke optaget nogen udtrykkelig Bestemmelse herom.

Den Pengehjælp, som i Tilfælde af Hustruens Sygdom kan ydes hendes Mand, naar han er Medlem af en anerkjendt Sygekasse, har man foreslaaet ansat indtil det Halve af det Beløb, der vilde have tilkommet ham, om han selv var bleven syg; dette ses ogsaa at have været Kommissionens Tanke, jfr. Betænkningens Side 63.

Til § 18.

Som overfor ad § 4 bemærket, bortfalder Medlemsretten, naar Medlemmets Stilling og Livsvilkår forandre sig saaledes, at han ikke længere vilde have Adgang til en anerkjendt Sygekasse.

Saafernt Kassen imidlertid efter sine Vedtægter tilstøder, at Medlemmerne mod at yde særligt Bidrag kunne sikke sig og deres Nærmeste Begraveshjælp, vilde det formentlig paa Grund af denne Forsikrings Natur være ubilligt mod den Paagjældende, om den Omstændighed, at hans Medlemsrettigheder iøvrigt bortfalder, tillige skulde bevirke, at han mistede Fordelen ved de af ham erlaagte Bidrag til Sikring af Begraveshjælpen.